

Hymn.

8.
F

Estí-vis ré-sonent cómpi-ta vó-ci-bus, Ci-ves

lae- tí-ti- am frónti-bus éx-pli-cent: Taedis flammí-fe-ris

ór- di-ne próde- ant Instrúcti pú-e-ri et senes. 2. Quem du-

ra mó-ri- ens Christus in árbo-re Fu-dit mul- típli-ci

vúlne-re sángui-nem, Nos facti mémo-res dum có-limus, de-

cet Saltem fún-de-re lácrimas. 3. Humá-no géne-ri perní-

ci- es gra-vis A-dámi vé-te-ris crími-ne cón-ti-git:

Adámi intégrí-tas et pí- e-tas no-vi Vi-tam réddi-dit ó-

mni-bus. 4. Clamó-rem vá-li-dum summus ab aéthe-re

Languéntis Gé-ni-ti si Pa-ter áu-di- it, Pla-cá-ri pó-ti- us

sángui-ne débu- it, Et no-bis vé-ni- am da-re. 5. Hoc qui-

cúmque sto-lam sángui-ne pró-lu- it, Abstérgit má-cu-las,

et ró-se- um de-cus, Quo fi- at sími-lis pró- ti-nus Ange-

lis, Et Re-gi plá-ce- at, ca-pit. 6. A recto instá-bi-lis trámi-

te póstmodum Se nul-lus rétrahat, me-ta sed úl- tima

Tangá-tur: Trí-bu- et nó- bi-le praémi- um, Qui cursum De-

us ádjuvat. 7. No-bis pro-pí-ti- us sis, Gé-ni- tor po-tens,

Ut quos u- ní-genae sángui-ne Fí- li- i Emísti, et plá-

ci-do Flá- mi-ne récre- as, Cae-li ad cùlmi-na tránsfe-ras.

A-men.